

't Gaat moeilijk, de vogels in de verte te onderscheiden aan vorm en kleur, maar alles wordt ongelooflijk makkelijk, als ge ook op 't geluid der dieren gaat letten en op hun bewegingen.

Een zwarte vogel, zoo groot als een spreeuw, maar met langer staart en korter snavel is een zwarte lijster of merel. Hij loopt niet, zooals de spreeuw, maar huppelt; 't mannetje heeft een goudgelen snavel en zingt (vooral bij vochtig weer) met mooie diepe fluittoon.

Een eenigszins kleiner vogel, donker van boven, licht-gekleurd met donkerder vlekken aan borst, keel en buik, die een zeer gevarieerd, hartstochtelijk lied zingt in de hoogste toppen der boomen, is de zanglijster.

De muschachtige vogel, vaal groengeel van kleur met heldergele vleugelrand en dikken vleeschkleurigen snavel, die in de toppen der boomen een langgerekt slepend, blatend geluid laat hooren, afgewisseld met heel lieve heldere trillertjes is de groenvink.

De schildvink kent ge wel, die maakt in April en Mei 't meeste muziek van allen, zijn dubbele witte vleugelvlek is een nimmer falend kenmerk (zie ook de plaat in afl. 10 2e jaarg.).

De meezen hangen bijna altijd onderste boven aan de takken en hebben witte wangen (zie ook de plaat blz. 178 2e jaarg.).

Het roodstaartje herkent u 't best aan zijn wit voorhoofd en rooden staart. Roodborstje en nachtegaal behoef ik niet nader aan te duiden.

Zooeven zei ik, dat de vink 't meeste muziek maakt, maar misschien wordt hij wel geëvenaard door dien kleinen schelm van een winterkoning. Als u hem eenmaal ziet, is hij gemakkelijk te herkennen; bruin, met dwarsstreepjes, snaveltje lang en fijn, staartje meestal rechtop. Hij roept straatjongensachtig krèk, krèk, als u dicht aan hem voorbij gaat en zingt een stuk dat bestaat uit mooie lange trillers, afgewisseld met drie of vier staccato-toonen.

Nu komen nog wat moeilijke vogeltjes. Gelukkig is er een makkelijk bij, die ons op streek kan helpen en dat is de tijtjaf. Hij is hier in Amsterdam 28 Maart gearriveerd, — 10 dagen te laat. 't Eenig vast kenmerk is zijn maatvast liedje: tijtjaf, tijtjaf, 3 of 4 maal herhaald. Op dit geluid af moet u hem ontdekken en hem dan eens goed aankijken, om te zien, hoe een olijfgroen-geelachtig vogeltje er uitziet. Want er zijn nog twee van die olijfgroen-geelachtige vogeltjes in elk park en wel de fitis, een heel klein beetje grooter en een heel klein beetje geleer dan de tijtjaf en de spotvogel, die nog iets grooter en geleer is. De fitis zingt altijd hetzelfde liedje, maar dat is heel mooi: drie flinke slagen, gevolgd door een steeds zachter wordende melodie. De spotvogel heeft een zeer gevarieerd lied en zijn bekje is van binnen heel mooi oranjegeel. Dat is een hoofdkenmerk en makkelijk te zien, want hij zit onder 't zingen (als de meeste vogels) altijd naar de zon gekeerd.

Nu volgen vier zangertjes, ieder met een lang en druk liedje; die zijn aan de bovenzijde rossig bruin, van onderen aschgrauw of wit. We zullen ze voorloopig grasmussen noemen, één is er bij met een zwart schedelkapje, die is 't zeldzaamst en heet zwartkopje. De andere zal ik u later wel eens leeren onderscheiden, als ik eens wat meer ruimte en tijd heb en als u al de andere in deze „korte mededeeling" genoemde vogeltjes reeds kent.

Maar één grauwwok moet ik nog signaleeren, die is ook aan de rugzijde donkerder dan van onderen, zingt zoowat nooit, zit langen tijd achtereen op dezelfde plek stil en verlaat die van tijd tot tijd, om in de lucht vliegen te vangen. U zult hem nergens missen, 't is de grauwe vliegenvanger.

T.

A. J. H. te Middelburg. Uwe teekening van bandvorming bij de esch is zeer fraai, ongelukkig kunnen wij geen gekleurde teekeningen afdrucken; als u nog eens iets voor ons teekent, doe het dan s.v.p. met Oost-Indische inkt.

Zorgzame vogel-ouders.

In het vorige jaar bemerkte een dame, bewoonster van een huis in de Marnixstraat te Amsterdam, dat een zwaluwpaar op den zolder een nest ging maken.

Om de dieren in hun werk niet te storen, liet men een raam open, opdat de vogels in en uit konden vliegen.

Af en toe ging men voorzichtig eens kijken, spoedig zat een zwaluw te broeden en op hun tijd kwamen de jongen uit.

Toen deze zóó ver waren, dat de ouden weer eens weg konden vliegen, zag men iets, dat getuigde van de goede

zorgen der ouden. De jonge vogels zaten in het nest met den kop naar den zelfden kant en over hen heen was aan het nest bevestigd een net van paardehaar, zóó stijf, dat niet een der vogels een onvoorzichtige poging kon wagen om uit het nest te komen.

Eindelijk ontdekten de bewoners op een morgen, dat het paardehaar los was en 't nest leeg.

De jongen waren zeker groot genoeg geweest om uit te vliegen en toen door de ouders bevrijd uit hun gevangenis.

C.

Bovenstaand stukje ontvingen wij al een paar maanden geleden. 't Geval kwam ons zoo merkwaardig voor (en 't is voor zoover wij weten ook nooit vermeld) dat ik de schrijfster eenige nadere inlichtingen vroeg en zonder eenigen twijfel aan de waarheidsliefde van de berichtgeefster toch verzocht, de mogelijkheid van zelfbedrog of vergissing te overdenken; ik was zoo vrij 't vermoeden te opperen, dat spinnewebben voor paardehaar kon zijn aangezien, of dat teerhartige dieren vriendjes, dat dakje geconstrueerd zouden hebben.

Hierop volgde dit antwoord:

H.

„Niet in de Marnixstraat maar in hare vroegere woonplaats Hoorn had de meid haar eens komen waarschuwen, dat zwaluwen, zwart van kleur met wat wit (dit kan ik niet juist te weten komen) bezig waren een nest te maken tegen een balk op zolder. De diertjes hadden er vrij wat moeite mede, daar de klei eerst niet wilde houden tegen den balk. Zij vertelde dit mevrouw, die nu, met haar, af en toe eens ging zien.

't Nestje kwam gereed, 5 eitjes kwamen er in, en eindelijk tot groote vreugde der belangstellende bewonderaars verschenen ook de jongen.

Eenige dagen lang komt een der vogels geregeld naar het nest gevlogen om de bewoners van eten te voorzien, doch op zekeren morgen steeg de bewondering ten top. De moeder was uitgevlogen; de vijf jonge vogeltjes zaten allen netjes op één rij en aan alle kanten was over het nest paardehaar, heusch paardehaar gespannen met klei vastgemaakt.

Strak zaten deze haren gespannen, zóó strak, dat men een kopje, dat er uitstak, misschien zou hebben kunnen afrekken, maar geen vogeltje er uit kunnen halen.

Geen spinnen dus, geen al te teerhartige dierenvrienden, zijn hier aan 't werk geweest. Volgens het oordeel van den heer H. is 't onverklaarbaar, volgens 't mijne is 't niets anders dan zorg om de kleinen in de afwezigheid der moeder te beschermen tegen eigen dardelheid, misschien tevens tegen menschelijke of dierlijke vijanden. Later — de draden los, de diertjes uitgevlogen!

Ooggetuige was mevrouw Van Helden te Amsterdam en belangstellende berichtgeefster mej. C. Freem, die wou, dat ze maar eens meer wat belangrijks wist voor dit gezellig en interessant tijdschrift."

B. te Z. Uw vogeltje was een ijsvogeltje; zie de gekleurde plaat in afl. 8 van onzen 3en jaargang.

T.

R. te Anna Paulowna. Het vogeltje (een porceleinhoentje), dat u ons toezond, wordt gedurende den trektijd nog al eens dikwijls dood gevonden. 't Is net, of deze soort in zijn vlucht nog geen rekening kan houden met de telegraafdraden, wat andere vogels blijkbaar al lang geleerd hebben.

't Is anders te hopen, dat de porceleinhoentjes spoedig wijzer worden. Ze nestelen hier en daar in ons land, in Brabant nog al veel, maar worden toch 't meest op den trek gezien. De gele snavel met rooden wortel en de zwart bruine rugveeren met witte dwarsstreepen, de groene pooten, waaraan de middenteen langer is dan de loop, en de dof-oranje stuitveeren zonder eenige dwarsstreepen zijn de kenmerken, waaraan ze 't best te herkennen zijn.

T.

I. K. te A. De groote stekelbrem, Ulex europaeus bloeit meestal wel in Januari; ook al in November of December.

T.

A. L. H. te A. Uw vogels zijn stellig toch wel muschen.

H.

De Kleine Hazelmuis of de Dwergmuis?

Toen ik gisteren de *Levende Natuur* nog eens doorbladerde, zag ik iets staan, wat mijne aandacht trok en wat ik in 't eerst niet gezien had. In No. 7 van den vorigen jaargang stond n.l. iets over de Eikelmuis (*Eliomys nitela* Schreb.) en daar-